

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۲/۱۳

رنا گل اریویزی

دزده کړو او بنځینه جنس پر وړاندې

د «جهاد» دوام

طالبانو دامریکا په مشرۍ د بهرنیو او دکورنیو لوتمارانو او جنگسالارانو په ضد څه ناڅه شل کاله طالبانی جهاد وکړ. د دې جهاد په بهیر کې هم طالبانو، هم یې مخالفانو او تر دواړو د مخه عام ولس زیات ځاني اومالي زیانونه وزغمل. ځنی هیواد وال په دې عقیده وو چې دطالبان دجهاد موخه له هیواده دبهرنیو شرل او دکورنیو غلونه دحکومت نیول دي، کله چې دې موخې ته ورسیدل، بیا نو جهاد پای ته رسوي، عادي حکومتولي به پیل کړي او هیواد به ابادوي. دوی دطالبانو بری غوښت او مرستې یې هم ور سره کولې. ځنی نور بیا په دې عقیده وو چې دطالبانو حکومت مویوخل لیدلی اوازمویلی دی، دا ډله دملي دودونو، کلتورونو، دتمدن، پوهې اومعرفت او دهرڅه دمخه د بنځینه جنس په وړاندې سرزوري دبنمني اوکلکې عقدې لري، ازمویل شوي به نه ازمویو، طالبان دخان داصلاح کولو عقلي وس نه لري، خامخا به خپلو تیروکړنو ته دوام ورکوي. خوڅه مې چې دعمل په ډگر کې په خپلو سترگو لیدي هغه دا دی چې دلوپړنی حکومتولس په وخت کې یې ویدیوگانو اولویز یونونو ته کتل حرام گڼل، هغه یې دخلکو دکورونور ایستل اوماتول یې، داکاریې په هغه وخت کې دجهاد یوه برخه بلله. خوداسې بڼکاري چې په دې نوي حکومتولي کې یې دجهاد له اجندا ایستلی ده. تراوسه یې نه یوازي تلویزیونونه مات نه کړل بلکې څه ناڅه هریو یې ډول ډول سمارت فوفونه په جیبونو کې گرځوي، په هغوی کې ویدیوگانې ثبتوي اوخپروي اونورنو خدای پوهیږي چې دڅه ډول فلمونو اوانځورونونندارې به هم پکې کوي. سربیره پردې په بیلا بیلو تلویزیونونو کې دیوبل سره په سیالی کې خپلې مبارکې ریرې هم نندارې ته وړاندې کوي. که څه هم دشلو او پنځه ویشتوکالونو په جریان کې دا بدلون کوم لوی تحول نه دی، خو ارزښت یې په دې کې دی چې دعلمیت او ظلمت تر منځ مقابله کې بالاخره ظلمت ماتیري اوبری دعلم په برخه کیږي. سره له دې هم باید دعلم په ضد دطالبانو سرزوری ته په ټیټه سترگه ونه کتل شي، دا وروستی چارې اوکړنې یې بنیې چې دوی لا تراوسه دپوهې او دبنځینه جنس دحقوقو په وړاندې دجهاد له پاره دپام وړانرژي لري او تری عملي کار اخلي. دحکومت تر نیولو وروسته یې ډیرو میرمنوته اجازه ور نه کړه چې خپل کار ته دوام ورکړي. ورپسې یې طالبانی حجاب جبري کړه. افغانی میرمنې او ټول افغان ولس په دې عقیده وو او دي چې دبنځو او جونو جامي یې داسلامي حجاب او افغانی دود سره سم دی. له دې امله یې دطالبانی حجاب په خلاف په سوله ایز لاریون لاس پورې کړ چې دطالبانو له زور سره مخامخ شو. مولوي محمد علیم بسمل دالاریون دحجاب بې حرمتی وگڼله او داسلامي امارت په مشرانو یې غږ وکړ چې داسې یې وځپي چې: «بیاڅوک دا ډول جرأت ونه کړي.» مولوي صاحب داعرض مې واوړه چې حکومت اویا کوم نظام په خپلو نه ځواکمن کیږي، خپلو ته لاس اچول دخواکمنی نه، بلکې دسیاسي کمزوری اوبې وسی نښه ده. بڼه به دا وي چې حکومت مو دخپلو په ځای په ځان کې سیاسي ورتیا پیدا کړي، ځکه حضرت عمر (ض) فرمایي چې: «دهر دولتي نظام بریالیتوب او قوت دچلونکوپه عدالت، صداقت او انصاف پورې تړلی دی.» یانې دیوه نظام قوت د هغه د واکمنو «په عدالت، صداقت او انصاف» یانې معقول او ولسپاله سیاست پورې تړلی دی. داسې بڼکاري چې مولوي صاحب لا نه دی خبر چې مور افغانان اوس اوس دیو بل دخپلو کم زیات ۴۵ کلن تاریخ لرو، خو تراوسه یې د حل داسې لار روانه بڼوده چې سوله اومان را ولي، ځکه په خپلو، وهلو او وژلو د انسان انسانی اوصاف استهلاک کیږي، ترحم، ایمان او اخلاق له لاسه ورکوي او یو وحشي تری نه جوړیږي، نو ځکه، جناب مولوي صاحب، بڼه به دا وي چې نور دخپلو په ځای دحضرت عمر (ض) فرمودې ته مراجعه وکړو، دیوه بل خبرې او غوښتنې واوړو، د حل لاری ولټوو اویوې مفاهمی ته ځانونه ورسوو.

د پانوی شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې دلیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولی

په خوابښی باید ووايو چې دښځینه جنس په وړاندې دطالبانو جهاد په دې کړنو هم پای ته نه رسیري. بيله دې چې معتبر شرعي سند وړاندې کړی شي، په نه تصورکيدونکي بيرحمی يې دجونو پرمخ دمنځنيواوثانوي زده کړودروازې «ترامرثاني پوري» وتړلي او د دې امرثاني دراتلو دنيتي په هکله طالبانوپه ډول ډول، دخنډا وړ، درواغولاس پوري کړ. کله وايي چې دجونو دزده کړو له پاره داسلامي چاپيريال په جوړولو لگيا يو، بيا وايي چې په دې موضوع د«علماوو» يو کميسيون غور کي، خو غورپای ته نه رسوي، دا هم وايي چې په دې برخه کې دخپل اميرالمؤمنين امرته انتظارباسو، خو تجروبو را وښوده چې مولا هيبت اله دعلي، په تيره بيا په دې برخه کې دجونوزده کړو سره چندان مينه نه لري. د دې لفظي گډ وډيو نه وروسته داسلامي امارت ويندويانو، ذبيح اله مجاهد او نعيم ورد گ، ښوونځيو ته دجونو دنه پريښودو پره دخپل حکومت نه په ولس وروتيله اودځينو پاکستاني سياستوالو په شان يې وويل چې دا دافغانانو، په تيره بيا دپښتنو کلتوري ارزښت دی، چې جونو ته په ښوونځيو کې دزده کړې اجازه نه ورکوي. يانې داچې دطالبې امارت نه دی چې دجونو په مخ يې دښوونځيو دروازې تړلي دي، بلکې دا په خپله ولس دی چې خپلو لورگانو يا خویندوته په ښوونځيو کې دزده کړوا اجازه نه ورکوي. لومړی يې دملیونو افغانانو زړونه په خنجر زخمي کړل چې اولاد ته يې په ښوونځي کې دزده کړو اجازه نه ورکوي اوور پسي يې په زخمونو مالگه هم دوروي يانې چې، دا خلک دي چې جونه ښوونځيو ته نه پريږدي.

زه دطالبانو او دهغوی دحکومت په وړاندې کومه شخصي عقده نه لرم، په ځينو ليکنو کې مې ددوی ښې کړنې ستايلې هم دي، خو نن سبادځوان نسل دزده کړومخنيوی د هيڅ مؤمن مسلمانو هيڅ انسان دوست او هيواد دوست له پاره د زغملو نه دی. زده کړه داسلام په پاک دين کې په هر مسلمان (نر او ښځه) فرض او په دنيا کې دفردي او ټولني له پاره مطلق ضرورت دی، ځکه چې داسلام پيغمبر (ص) فرمايلي دي چې: «بي علمه عمل تباهي ده.» دتباهي نه دځان ژغورلو او د سوکالی په لور دتللو لار د علم زده کړه ده. طالبانوپه دې بي علمه عمل د هيواد دځوان نسل نيمه برخه اوپه پايله کې ټول هيواد دتباهي په لور روان کړی

دی. دا عمل په ښکاره داسلا ضد عمل دی، دا د بشریت او د ملي گټو په ضد عمل دی او دا د دين په وړاندې جنایت او دملت په وړاندې خیانت دی. نو ځکه مو په دې احمقانه عمل دټول افغان ولس، دټولې اسلامي نړۍ او دټول جهان نفرين ترلاسه کړی دی.

طالبان خو بايد له سره دزده کړوپه هڅه کې وي، خو داسې راته ښکاري چې افغاني طالبانويا دزده کړو سره پريکړه کړي ده او يايې ظرفيت نه لري. دوی د دې پرځای چې دخپلوکړنو حقوقي اړخ او يادهغوی په وړاندې دخپل ولس او دټولې نړۍ غبرگون په پام کې ونيسي او په هغه يو څه غور وکړي، دښځینه جنس په وړاندې خپل نامقدس جهاد ته دوام ورکړ. د جونو پر مخ يې دپوهنتونودروازې بيا «ترامرثاني پوري» وتړلي او په غيردولتي مؤسيسوکي يې دښځو په کاربنديزولگاوو او په پاکلمنو ميرمنو پسي يې توروته هم پوري کړل. دا نه وايي چې دلته يا هلته به له سره سرغرونه نه وي شوي، خو لومړی هره سرغرونه کړه ثبوت غواړي او دوهم داچې گناه فردي ده اود يوه فردي په گناه څوک ټول عالم ته جزا نه ورکوي او دريم دا چې دگناهو تيروتني داصلاح کولو لارې چارې هم شته دي. او دې ته هم بايد پام ونيسوچې دگناهونو او فسادونوسرچينه کاراوزيار نه بلکې بي کاري او بي روزگاري ده. حضرت لقمان حکيم (ع) فرمايي چې: «بي روزگاري اړتيا منځ ته راوړي اوارتياپه دينداري کې خلل اچوي، فکر ته زيان رسوي او مروت له منځه وړي.» نوځکه حضرت عثمان (ض) فرمايلي دي چې: «تر ټولو خوار کسب هم دلاس غځولو (خيرات غوښتلو) نه ډير فضيلت لري.» د خپلو متواومغزپه ستومانولو دځان او اولاد له پاره حلاله روزي ترلاسه کول فضيلت دی، له همدې امله داسلام پيغمبر (ص) فرمايلي دي چې: «د پاک او حلال کسب لټول فرض دي.» دکسب تر لټولو دمخه بايد کسب زده کړشي، نوځکه د يوه اسلامي دولت ديني اوملي دنده داده چې ولس دکسبونو، علومواوفنونو زده کړوته وهڅوي او دامکان ترپولي پوري ورته دزده کړو ښه شرايط اودکار فرصتونه برابر کړي. په کار کسب اوزده کړوبنديز دخدای (ج) اورسول (ص) لارنه ده، دالارداسلام، دانساني حق او دملي گټو خلاف لارده. دا د طالبانو هغه لارده چې د دوی په وړاندې تربل هرڅه زيات دولس قهراوغوسه راپاروي، طالب تجریدوي او ما ځکه ځوروي چې د طالبانو دا سياست جنگ خپلي هيواد او ملت ته لاتر تيرو زياتي وحشتناکي پايلې لري. دا لار د جهاد لار نه ده، دا دفساد لارده. داسياست بايد ترهرڅه د مخه له سره ترکره کتنې لاندې ونيول او اصلاح شي.